56e jaar. — Nr 43. Dit nummer bestaat uit 8 bladzijden. Zaterdag, 10 April 1909.

DE POSTRIJDER
DER PROVINCIE LIMBURG.

Men schrijft in te Tongeren bij V. COLLÉE, uitgever en eigenaar van dit blad.

De *POSTRIJDER* verschijnt 's dinsdags, 's donderdags en 's zaterdags.

Alle toezendingen van brieven, geld of aankondigingen moeten *franco* gedaan worden aan den uitgever, Groote Markt, te Tongeren.

Abonnement :
Drie maal per week : 6 fr. per jaar.
Twee » 5 »
Een » 4 »
Een blad afzonderlijk 10 centiemen
De abonnementen zijn vooraf betaalbaar.
Aankondigingen : 15 centiemen per drukregel.
Reclamen, vonnissen en andere artikels vooraan of binnen in het blad 1 frank den drukregel.

EERSTE BLAD

TONGEREN, DEN 10 APRIL 1909.

PASCHEN.

Welke ondeugdelijke gevoelens vorwerkt het Paaschfeest niet in onze zielen!

Voelen wij ons hart niet warmer slaan, vloeit ons bloed niet frischer door onze aderen, achten wij ons niet meer mensch, niet vrijer en beter, wanneer wij de heldere Paaschklokken over steden en velden hooren juichen!

Paschen is immers het feest der Verrijzenis! De verrijzenis van eenen God die zijne godheid wilde bewijzen! De verrijzenis der verdrukte onschuld!

Allen die lijden en strijden, allen die bukken onder de roede van onrecht en oppermacht, allen die kampen voor de rechtveerdigheid in het aanzien der onrechtveerdige wereld, allen worden uitgenoodigd op het Paaschfeest.

Christus was hun voorganger en voorbeeld.

Strijder voor het Recht was hij van nature.

En wat zagen wij?

Zijn werk vervolgd, zijne leering gelasterd, hij zelf als baanstrooper gekruist.

Phariseeërs triomfeerden en zagen met eene duivelsche voldoening hun slachtoffer den Golgotha beklimmen, denkende dat alle gevaar voor hunne voorrechten nu verdwenen was.

IJdele hoop!

Het Recht is God.

De zaadjes door den God-Mensch rondgestrooid kiemden en groeiden en elke druppel van zijn bloed bevruchtte.

Ook heden, eilaas, gelijk toen, wordt God in zijn heilig Recht gelasterd; men pleegt zelfs Onrecht met de macht in zijnen naam.

Maar het zaad is gestrooid en kiemen zal het!

Het Recht is God.

En worden wij om hen vervolgd, ze zijn ook onze kracht.

Een oud vlaamsch spreekwoord zegt:

Die op God betrouwt,
Heeft op geen zand gebouwd.

Welnu, wij blijven bij die spreuk.

Wij keeren den rug naar haat, spot, laster en andere gewetenloosheid meer om met kracht voor de rechtveerdigheid te strijden.

God en de Wetenschap.

Op onze dagen wordt er met alles gespot; alles, zelfs de klaarste waarheden, worden bestreden en geloochend. De eerste de beste zatlap zit in de herberg te zeeveren dat er geen God is; de eerste de beste wijsneus, die eens op eene uitvaart mag spreken, verkwanselt stoutweg, dat er na het leven niets meer bestaat.

Als gelijk mannen hoort orakelen, dan zoudt ge zegge: die heeren zullen al die zaken goed geïnfoorbd hebben, want anders zouden ze dat allemaal niet durven afbreken.

Ge zijt er wel mee!

Van de 10 zeeverars, die in de herberg hunnen goddeloozen praat verkoopen, zijn er zeker acht, die nog niet deftig hunnen naam kunnen zetten... en toch durven zij uitspraak doen over de grootste vraagpunten van ons geloof!

Is 't niet om te lachen?

De grootste geleerden, die zich jaren en jaren met die studie bezig hielden, bekennen ootmoedig: *Er moet een God bestaan!* En een prater, die niets gelezen heeft dan een rood of blauw papier, komt heel serieus verklaren: *er is niemand!*

Menigvuldig zijn de wetenschappelijke bewijzen, die met zekerheid het bestaan vaststellen van een Opperwezen.

Wij zullen maar een enkel bewijs aanhalen:

Het levend wezen trekt het bestaan niet uit zich zelf; 't heeft het leven te danken aan een vorig wezen, waardoor het werd voortgebracht en waarvan het slechts de voortzetting is. Indien wij van kinderen tot ouders en van ouders tot grootouders ganschelijk de rij der levende wezens opklimmen, dan komen wij noodzakelijk tot het eerste paar, waarvan ganschelijk het menschelijk geslacht afstamt.

Van waar komt dat eerste paar? Van waar komt de eerste mensch?

Van eenen aap misschien?

Kom, we zullen die veronderstelling maar eens aannemen voor een oogenblik. Van waar komt dan de eerste aap?

Van een min volmaakt dier?

En dat min volmaakt dier?

Als men zoo voortgaat met vragen, moet men ten laatste tot deze vraag geraken:

Vanwaar kwam het leven in het eerste wezen?

Van de Natuur!

Halt! Hier houd ik u stil. De Wetenschap en al de geleerden, met *Pasteur* aan 't hoofd, protesteeren tegen die bewering.

Het leven kan niet van de Natuur komen, die in zich zelven dood is.

Geen enkel ernstige mensch durft vandaag nog staande houden, dat de Natuur of de doode stof iets kan levend maken.

Dat kan niet!

Er moet dus een God zijn, die het leven geeft, aan al wat leven heeft. Daarmee is de Wetenschap 't akkoord. Wie dat durft loochenen is een dommerik, die niets kent van al hetgeen de Wetenschap in de laatste eeuw door houderden proeven heeft bewezen.

Gemeentsraad van Tongeren.

Zitting van zaterdag 3 April 1909.

Al de leden, behalve MM Zeegers en Van Ormelingen, zijn aanwezig.

M. DE BURGEMEESTER geeft lezing:

1° Van eenen brief van den Heer Slegers, Procureur des Konings, waardoor hij twee stadsregisters aan het gemeentebestuur zendt, die zeer belangwekkend zijn, en waarvan het eene dagteekent van het tijdstip toen het stadhuis door brand vernield werd. M. de Burgemeester stelt voor eenen brief van dankbetuiging aan M. Slegers te sturen.

2° Van eenen brief van de Maatschappij van oudheidkunde, vragende dat het gemeentebestuur de lokalen der kosteloze gemeenteschool van het Begijnhof ter hare beschikking zou stellen.

M. DE BURGEMEESTER vraagt dat de raad eensoms aan 300 fr zou kennmen om een houten staketsel te maken, langs den muur aan de jeker, in afwachting dat men de herstellingen kan maken, waarmede men niet mag beginnen alvorens de plannen van het provinciaal bestuur ontvangen te hebben.

Op voorstel van M. Vanden Bosch beslist de de raad eene omheining in ijzer te plaatsen, die niet zoo duur zal kosten.

1. Proces verbaal over den toestand der kas. Goedgekeurd.

2. Aanbesteding der werken van wijziging en uitbreiding aan het electricitet werkhuis.

Laagste onderschrijver M. Christiaens, 7520 fr. — Goedgekeurd.

3. Aanbesteding van het aanvullen en de gelijkmaking van het vergroote gedeelte van het kerkhof.

M. NEVEN. — Het bericht der aanbesteding is slecht opgesteld; men voorziet er noch het aandammen, noch het wegvoeren van den grond.

M. MODAVE. — De aannemer vraagt slechts om onmiddelijk te beginnen.

M. NEVEN. — Tusschen de onderschrijvingen is er een verschil van 2234 fr. En niettegenstaande dat, wil het College de onderschrijving van 5174 fr goedkeuren, onder voorwendsel dat de tweede onderschrijving te laat is toegekomen.

M. DE BURGEMEESTER — De andere onderschrijving is niet ernstig.

M SCHAETZEN is van hetzelfde gedacht.

M VONCKEN stelt voor tot eene nieuwe aanbesteding over te gaan.

Verworpen M. Christiaens wordt adjudicaris verklaard.

4 Plaatsvervangende onderwijzeres. — Vergelding — Vaststelling — Geene opmerkingen

5. Verpachting van de beempden der Stadsmotten. — Akt.

Naar eene volgende zitting verzonden

6. Tevenschool — Rekening van 1908. — Goedgekeurd.

7. Id — Begrooting van 1910. — Goedgekeurd.

8 Burgerlijke Godshuizen. — Uitkeering eener rente. — Gunstig advies.

9 Id. — Overbrenging van kredieten. — Gunstig advies.

10 Id. — Verkoop van een stuk land. — Cahier van lasten — Gunstig advies.

11. Wetdatigheidsbureel. — Overbrenging van kredieten. — Goedgekeurd.

12. Id. — Verkoop van een huis. — Akt. — Gunstig advies.

13. Kerkfabriek van O. L. V. — Uitkeering eener rente. — Gunstig advies.

14. — Id. — Begrooting voor 1909. — Gunstig advies met voorbehoudingen.

15. Huis der stad in het begijnhof, tegenover het slachthuis. — Gebruik.

De raad beslist dit huis te verhuren.

16. Verzekering der werkluiden. — Naar de Commissie verzonden.

De vier volgende punten der dagorde worden naar de Commissie verzonden:

17. Reglement waardoor het verboden wordt Foot-ball te spelen in de straten, op de plaatsen der stad en op de boulevards.

18. Verbod te spelen met gegoten of ijzeren ballen.

19. Verbod met bicycletten en motocycles op de boulevards te rijden.

20. Verbod van bicyclette met twee personen te rijden.

BUITENLAND.

Nederland. — *Automobiel voor ziekenvervoer.* — Eene eigenaardige plechtigheid had plaats onder de overdekte galerij van de binnenplaats der koninklijke stallen, te 's Gravenhage.

Z. K. H. de prins der Nederlanden, voorzitter van het Hoofdcomité van het Nederlandsche Roode Kruis, aanvaardde daar ter plaatse in deze hoedanigheid, een geschenk van den heer R. Lehmann, consul-generaal van Griekenland, te Amsterdam, aan het Roode Kruis, van twee ziekenvervoer-automobielen, elk ingericht voor vier langsuitliggende lijdersmet bovendien eene zitplaats voor een persoon en zoo wel volledig uitgerust met al het noodige voor afdoende heel- en geneeskundige hulp, als om te voorzien in al het verdere voor verpleging en verzorging, gelijken le de overbrenging.

— *Kinderen verbrand.* — Terwijl de ouders op het land werkzaam waren, speelden gisteren te Aalten drie kinderen in de schuur met stekseens. Daardoor is brand ontstaan en twee der kleinen, oud drie en vier jaar zijn verbrand. Hetzelfde kind is er nog uitgekropen. Schuur en huis gingen in de vlammen op.

Frankrijk. — *Muiterij aan boord van een oorlogschip.* — Ten gevolge van zekere ongeluk ken aan boord van den oud-cruiser *Cigogne*, werd de bemanning gezeiligerd naar onder te gaan, zegt men dat zij geen vertrouwen had in de boot.

Tijdens de twee laatste oefeningen van de boot, waren er ongelukken gebeurd, die voor eene groote ramp deden vreezen. De ongelukken zouden de schuld geweest zijn van den bevelhebber; deze, de scheepsluitenant Coquelin, is ziek en wordt in het gasthuis verpleegd.

De minister der marine heeft een streng onderzoek bevolen.

— *Een drama in eenen ballon.* — Een ballon uit Saint-Cloud, vertrokken en bemand door drie personen, twee mannen en eene vrouw, is Zondag te 3 ure over Constance naar de zee gedreven, voortgedreven door een hevigen Oosterwind.

Hij trachtte neder te dalen op het strand van Contlanville, doch het anker heeft niet gevat in het strand.

De luchtvaarders klommen langs het touwwerk naar boven om den ballon te doen scheuren, doch door den wind gedreven kwamen ze 500 meters van het strand in de zee terecht.

De beide mannen werden opgenomen door eene visschersschoot, de vrouw is verdronken. Maandag morgend is haar lijk gevonden.

— *In het lieve Frankrijk.* — In het dorp Osey, bij Pontoise, gingen de schoolmeisjes in staking en gesteund door de ouders en den gemeenteraad, verhuisden zij in massa de gemeenschool.

Meisjes en ouders beschuldigen de onderwijzeres van vreeselijke onmuigheid. Deze protesteert krachtdadig en zegt dat men ze dronkenschap toeschrijft om redenen van politiek.

Met toestemming hunner ouders, verklaren de meisjes naar de school te zullen terugkeeren, wanneer hunne onderwijzeres zal zijn vervangen geworden.

— VERSTIKT — Op 't oogenblik dat een houder van verkoopingen de aangeslagen meubelen van de gebroeders Pinel te Châtillon sur Seine kwam verkoopen, vond men deze, benevens hunne zuster, dood door verstikking. Alle drie waren ongehuwd en 68, 70 en 84 jaar oud. Zij bielden zich vooral bezig met het herstellen van oude meubelen. Men schrijft deze drievoudige zelfmoord toe aan ellende.

— EEN DRAMA. — Zaterdag avond kwam op de gendarmerie te Annecy zekere Claude Falconnet, landbouwer, 31 jaar oud, wonende te Quincy. Hij verklaarde in den namiddag, alleen zijnde met zijne moeder, die ziek te bed lag, deze met eenen stok te hebben doodgeslagen.

Men nam den man, die niet goed bij het hoofd scheen, gevangen en weldra vernam men dat zijn verhaal juist was: hij had inderdaad zijne moeder doodgeslagen.

Voor eenige jaren had Claude Falco met in eenen aanval van zinnelosheid den maire der gemeente in 't water geworpen. Hij is dan twee jaar in een zinneloozengesticht opgesloten geweest.

— ONMENSCHEN. — De echtgenooten Tournel, van Maisonnais, beschuldigd hun 6-jarig kind te hebben mishandeld en als een hond van honger te hebben laten omkomen, zijn voor het assisenhof van Cher verschenen. Het verhaal der getuigen klinkt haast ongeloofelijk, op zulke onmenschelijke wijze hebben zij dat kind behandeld. Het werd ten slotte den huize uitgejaagd, onder voorwendsel dat het stonk. Het kind zocht toen eenen toevlucht in de stallen bij de beesten en kroop onder het mest om zich te warmen.

Anderhalve maand heeft het kind alles geleefd, zonder ander voedsel dan wat soep, hem in 't geheim door zijn zusterke toegestopt. Op zekeren dag wilde deze hem weer terug in huis brengen, maar de moeder jaagde hem weer weg, zeggende dat hij haar brood zou doen beleeren!

Het kind moest dus terug in den stal waar men het op eenen morgen dood vond.

De maire, door de buren verwittigd, deed huisdig door eenen geneesheer onderzoeken. Dr Gohs stelde vast dat het knaapje in een onnoemelijken toestand van vervuiling verkeerde, het linnaan vol wonden had en dat het kind van gebrek in den mestkoop was omgekomen.

Vrouw Tournel beweert dat zij ziek was en zich niet met het kind kon bezig houden; de man beweert niets van dat alles bemerkt te hebben. Hij kwam elken dag in den stal om zijne beesten te verzorgen, maar naar het kind dat in den mestkoop lag te sterven, rottend in zijn eigen vuiligheid, zag hij niet om.

De onmenschen zijn veroordeeld tot vier jaar dwangarbeid.

Engeland. — VREESELIJK DRAMA. — Te Oxford is een vreeselijk drama ontdekt. In die stad woonde een kruidenier, zijn Barber genaamd, vader van twee kinderen, 11 en 9 jaar oud. Een hunner bloedverwanten passeerde maandag voor den winkel. Met verrassing bestatigde hij dat alles gesloten was. Hij draaide de klink van de deur om en deze ging open; hij riep, maar niemand verscheen. In eene plaats achter den winkel lag zeer opvallend een briefje, waarop het volgende te lezen stond: « Gelief mij. X. te verwittigen ». Zijn onderzoek voortzettend, vond hij het lijk van den der kinderen, het jongste. De knaap lag met afgesneden keel ten gronde.

De aanstonds verwittigde politie vond in de eetkamer het oudste kind liggen, insgelijks met afgesneden keel. Dan vond men de vrouw in denzelfden toestand en eindelijk den man, liggende op het bed en schijnbaar slapende. Ook hij was op dezelfde wijze gedood en moet in den slaap getroffen zijn. Geen spoor van strijd was ergens te bemerken, niets was verzet, geen meubel was opengebroken. Men had dus hoogst waarschijnlijk te doen met een huiselijk drama. Daar het gevonden briefje van de hand van mad. Barber is, moet zij dus die viervoudige moord gepleegd hebben, denkelijk in een aanval van zinneloosheid.

— HOOGE OUDERDOM. — Lord Gwyder is overleden. Het merkwaardigste aan hem was zijn ouderdom. Was hij tot den 27de dezer maand blijven leven, dan was hij 99 jaar oud geworden. Zijne goede gezondheid en zijn lang leven schreef hij toe aan vroeg opstaan, niet rooken en matigheid in eten en drinken. Hij herinnerde zich nog, dat hij de gazetleurders in de straten van Londen den uitslag van den slag van Waterloo had hooren uitschreeuwen. Bij de kroning van vier Engelsche monarken is hij tegenwoordig geweest. Hij was de oudste, de vader van het Hoogerhuis. Als zoodanig volgt hem op de immer smgvaardige en eenwig jeugdige lord Wemyss, die echter niet ouder is dan 91 jaar.

Duitschland. — ZONDERLING BEDROG. — Te Freiburg, in Saksen, is een fabrikant wegens een eigenaardig bedrog tot vier jaar gevangenisstraf veroordeeld. Hij had zich in zijne fabriek door eene cirkelzaag twee vingers van de rechterhand laten afsnijden en van drie verzekeringsmaatschappijen, bij wie hij zich tegen ongevallen verzekerd had, 104,000 mark ontvangen. 's Mans zaken stonden scheef.

Zijn bekeuder, die hem bij het « ongeval » geholpen had, kreeg anderhalf jaar gevangenisstraf.

— ZES MAANDEN IN EENE KLEERKAS. — De 14-jarige zoon van een arbeider in het Pruisische dorp Cochentu heeft 6 maanden lang zich in een kleerkas verschoten gehouden.

Omstreeks een half jaar geleden had hij een rijwiel gestolen en sinds den tijd was hij spoorloos verdwenen. De ouders beweerden dat hij te Berlijn was, maar alle nasporingen der politie in de hoofdstad bleven vruchteloos. De gendarmerie op het dorp bezocht ten slotte, dat de langgezochte zich misschien nog wel in het ouderlijk huis kon bevinden. Er werd eene huiszoeking gedaan en de jongen werd uit eene kleerkas voor den dag gehaald. Sedert maanden was hij met geen water of zeep in aanraking geweest en zijn haar hing in lange lokken neder op zijne schouders.

De veelbelovende knaap en zijn broeder, die van medeplichtigheid van den diefstal verdacht wordt, zijn voorloopig in het huis van bewaring opgeborgen en hun ouders zijn wegens verheling in staat van beschuldiging gesteld.

Oostenrijk. — DE GELUKKIGE MOEDERS. — De bevolking van Weenen verbergt hare vreugd niet omdat de oorlog tusschen Oostenrijk en Servië vermeden is. Eene huismoeder heeft het initiatief genomen eener betoging van dankbaarheid jegens den keizer, door een bloementuil te gaan neerleggen onder de vensters van het kasteel van Schoenbrünn. Dit voorbeeld werd gevolgd en spoedig lagen bergen bloemen onder de vensterspider keizerlijke verblijfplaats.

Spanje. — EEN RAZENDE ZINNELOOZE. — Een zinneloozen, die op het punt stond in een gesticht te worden opgesloten te Vallabolid, gelukte er in te ontsnappen. Hij ontmoette een policiegent, nam hem zijn sabel af en doodde den man. Hij nam zijn revolver en liep door de straten, hier en daar schoten losend, waar 3 personen ernstig gekwetst werden.

Men kon hem eindelijk door een geweerschot schadeloos maken.

— Instituut van Physieke Behandelingen. *18 Omwentelingsstraat Brussel.* — Eenig volledig geschikt voor behandeling der zieken door Lucht, Electriciteit, Lichten, Baden in allen aard, doeltmatiger en sneller werkend dan de beste behandelingen in den vreemde.

Bijzondere behandeling der *doofheid*, eenen onmiddellijken uitslag gevend.

Zich te wenden tot den Geneesheer-Bestierder.

BINNENLAND.

ANTIQUITEITEN, EXPERTIESEN, aankoop. Koopt insgelijks oude pianos clavecijns van de laatste eeuw.
César ZONDERVAN, de Lignestraat, 60, Brussel

LUIK. — SLACHTOFFER ZIJNER GEDIENSTIGHEID. — Woensdag morgend vertrok een reizigerstrein van Pepinster naar Luik. De treinwachter, de heer Divoy, hielp eenige achterblijvers in den trein stappen, toen hij uitgleed en onder de wielen rolde. De man werd 't hoofd afgereden.

EERSTE COMMUNIE. — Laatste nieuwigheden in Kunstjuweelerij, Hortogiën en Goud mederij. — Huis CAMPOTOSTO, 33, Groenselmarkstraat, BRUSSEL.

— AANHOUDING VAN EEN GEVAARLIJKEN SMOKKELAAR. — Zekere Leopold G., de koning der smokkelaars bijgenaamd, en die sinds meer dan 4 jaar door tolbeambten en policie werd opgezocht wegens talloozen misdrijven, was er tot nu toe ingelukt alle opsporingen te verijdelen. Vóór eenige maanden wist men, dat hij plaats genomen had in eenen trein van Maestricht naar Luik: tolbeambten, gendarmen en policiagenten wachten hem af in de statie van Visé. Doch de kerel, die bemerkt had, dat de deur van zijn vak met eenen sleutel was gesloten geworden, sprong langs het venster uit, toen hij de statie van Eysden achter den rug had, ofschoon de trein in volle snelheid voortrolde. Verleden dinsdag morgen, had M. Callier, tol-opziener te Visé, vernomen dat men G., te Luik had gezien; hij begaf zich naar onze stad in gezelschap van zijn bijzeveogden opziener, ontmoette den kerel, hield hem aan en leverde hem over in handen der gendarmen, die hem ter beschikking gesteld hebben van het Parket.

— MET CIBITS MAAKT MEN LEKKERE SOOPEN EN fijne spijzen. — Gros: r. Brederode, 17, Brux.

— EEN PAARD OP HOL. — Aan den hoek der Vivegnis- en Journeilstraten, ging dinsdag namiddag een paard op hol dat voor eenen wagen der samenwerkende Vennootschap « Le Progrès », van Chênée gespannen was, terwijl de voerman waren was gaan leveren in de buurt. Het dier holde in de richting der Navettestraat vooruit, en wierp onderweg een knaapje omver, dat op straat aan 't spelen was. Het kind werd echter slechts licht gekwetst. Een moedige voorbijganger, M Desart, der Sint-Leonardstraat, sprong naar den kop van het verschrikte dier, en gelukte erin het meester te worden.

— EEN KIOSK BESTOLEN. — Op de St-Jansplaats, staat een kiosk, waar vrouw Vincent sodawater, chocolade, melk, suikergoed en wat dies meer verkoopt. Verleden nacht, heeft een dief eene ruit van 't kiosk verbrijzeld, en is zoo ingedrongen. Eene som van ongeveer 15 frank en een paar doozen suikergoed werden gerooid. Toen vrouw Vincent dezen morgen haar dagelijksch werk ging beginnen, bestatigde zij den diefstal. Zij heeft eene klacht ingediend bij de policie der 2e afdeeling.

BEURS Voordeelige plaatsingen. Vooraleer uwe operaties of plaatsingen te doen, schrijft of raadpleegt zonder verbintenis den Bestierder Bourse Paris-Bruxelles, Montagne aux Herbes Potagères, 5, Brussel.

BRUSSEL. — PLUNDERING IN VOLLEN DAG. — Woensdag namiddag te bareut terugkeerend, stelde mev. J..., wonende op de Waterloolaan, vast dat er tijdens hare afwezigheid kerels op hare kamer gedrongen waren, bij middel van valsche sleutels.

Een pels, ter waarde van 800 fr. en tal van andere voorwerpen waren verdwenen.

De policie onderzoekt.

— De echtgenooten Stevens, uit de Clementinastraat, te Laken, hebben hun achtste kind op negen jaar gaan aangeven ten gemeentehuize. Daar de zeven eersten zonen waren, is de koning peter van nummer 7. En n° 8 is ook een zoon.

— Het opruimen van de sneeuw heeft, gedurende den afgeloopen winter aan de stad Brussel ruim 26,000 fr. gekost, waarvan 10,750 aan zout.

VISÉ. — EEN SCHIP DAT VERZINKT. — Een schip, tat sinds Februari laatstleden uit de timmerwerven Jabon gekomen is, ligt thans met steenkool geladen, op het eilan I Brisbois. 't Is ten gevolge van het breken eens touws, welk het met twee andere schepen verbond en door

---

EENE
Helleveeg

3e vervolg.

Lachend bleef zij voor hem staan. De uitdrukking van haar oogen was echter in lijnrechte tegenspraak met de gelaatsuitdrukking. Hij kon zich maar voorstellen, dat zij het vleiende wezentje was, bij tijden zoo kinderlijk van gemoed, dat bij vaak de handen gestreeld en de wangen gekust had.

— Ik ben blij, dat wij elkaar begrijpen, mej. Grant, zegde hij scherp — hij zal er vanaf haar Beryl te noemen, — ik zal u niet meer lastig vallen. Toch zal ik met mijnheer Roper spreken. Wat den advocaat betreft, met hem zult gij zelf wel tot een vergelijk komen.

Snel wendde hij zich af; zijn ergernis werd hem te machtig. Hij gevoelde zich teleurgesteld en toch — zonderling genoeg — verloaadde het hem eigenlijk niet. Altijd had hij als het ware gevoeld dat zich achter Beryl Grant's vleiend, poeslief uiterlijk een krachtig, vast karakter schuil hield.

Een uur later deelde mijnheer Roper haar per brief mede, dat hij zijn ontslag indiende; bij het lezen van zijn schrijven was zij buiten zichzelve van woede.

— Het genoegen hem te ontslaan, moet ik thans missen, dacht zij, en ik zal moet verzinen, dat ik dat aan dokter Lance moet schuldig zijn. De gewezen secretaris van den [illegible] was echter geenszins van plan het gezelschap te verlaten. Hij had geld genoeg weggelegd om in betrekkelijken overvloed te kunnen leven en hij was voornemens te blijven wonen onder menschen en in eene omgeving, die hij had leeren liefhebben.

Den volgenden morgen keerde mijnheer Marlowe, zonder van mejuffer Grant afscheid te hebben genomen, naar Londen terug. Zijn drukke bezigheden heten hem niet toe zich verder te bekommeren om de grillen van een meisje, dat heim,na de Lawrence's verhaal, zoo antipatbiek was geworden.

— Het spreekwoord van den bedelaar, die de hoogte in gaat! bromde hij. Het is de oude geschiedenis. Maar de jonge dame zal weldra tot bezinning komen. Ik zal bewijzen dat het testament volkomen in orde is en haar mijn rekeningen direct indienen. Ik kan niet zeggen, dat ik blij ben, die cliënte te verliezen maar de grillen van een nulje kan ik niet uitstaan.

Twee weken later waren de oude tuinman en de huishoudster van Stanley Hall outslagen en het gerucht ging, dat de vroeger zoo zachtmoedige mejuf. Grant de teugels van het bewind met ijzeren vuist voerde.

Het was in dien tijd dat Beryl van Harry Ferndale het volgende schrijven ontving:

« Mijn lieve Beryl!

» Hartelijk dank voor uw aardig briefje. Ik ben alleen weg geblieven om redenen van betamelijkheid, want ik wist niet welke menschen op Stanley Hall verblijf hielden.

» Eene tweede oorzaak waarom ik mij niet vertoonde is, omdat ik op dit oogenblik met een proces voor bedriegelijk bankroet bedreigd word.

» Daagt er hier of daar geen hulp op, dan is een faillietverklaring onvermijdelijk kant gij mij die hulp verleenen? Ik ben natuurlijk zeer verlegen dit voor uw geld en hoop, dat het uw hart in 't voor uw ontbindend personnel niet zal slaaien.

» Voor eeuwig uw
» HARRY. »

Als antwoord hierop zond Beryl een beliefdenaeg in 't een hertrij, dat Harry binnen twee uur naar het beerenhuis deed gaan. Alleen met hem, zag Beryl haar minnaar verwijtend aan en zegde:

— Ik dacht, dat gij op mij zoudt hebben vertrouwd, Harry. Ik ben om u blij, dat ik zoo rijk geworden ben, want u bemin ik boven alles.

— Juist daarom moet ik uw goeden naam sparen, lieveling. Ik ben niet gansch en al verdorven en een vrouw moet daar vooral rekening mede houden. Ik moet u nog bekennen dat ik mij in een hopeloozen toestand bevin! wanneer gij mij niet eenige weken geleden moed ingesproken had, zou ik nu al lang in Zuid-Amerika zijn. Gedreven door het verlangen om geld te maken, heb ik een en hetzelfde stuk grond tweemaal verpand, namelijk eerste hypotheken er op genomen en ik geloof dat zoo iets zeer verkeerd was.

— Ja, dat was het, was haar antwoord. Il veel geld hebt gij wel noodig!

— Met vijf of zes duizend pond zou ik de dringendste schulden kunnen afbetalen. Hij bloosde als een jong meisje. De oude Marlowe is mijn ergste vijand.

Beryl klemde hare tanden op elkaar; haar oogen fonkelden.

— Ik zal u uit zijn handen redden, liefste, fluisterde zij. Mijn woord van eer zal voorloopig wel voldoende zijn. Ik zal eerst dan mijne eigendommen te gelde kunnen maken, wanneer het gereedschap het stamrecht bij achting heeft; maar gij moet niet bang zijn, ik zou voor u willen sterven.

Hij sloot haar in zijn armen en kuste haar hartstoontelijk, buiten zichzelf van blijschap en verlichting. Hij kon zich zijn groot geluk, hare afgodische liefde niet begrijpen. In zijn hart wist hij, dat hij zoovel geluk niet verdiende. En toch voelde hij, dat dat niet die reine liefde was, waarvan hij in zijne betere oogenblikken zich eene voorstelling gevormd had en aan zijn geestes oog verschenen die hem diefstijk aanmoedigde — het geluk van haar die, hem een beter man dan hij kon en mocht maken.

— Ik wil eerlijk tegen u zijn, Beryl, zegde hij. Er zijn omgeveer dertig duizend pond noodig om mij volkomen vrij te maken, maar ik beloof u, dat ik mij niet opnieuw in schulden zal steken.

Als uw eerlijk woord zal ik een kalm, ingetogen leven leiden; ik heb zwaar genoeg geboet voor mijne minachting voor de maatschappij en hare gebruiken. Ik had niet hierheen moeten gaan; vóór de zon onder is, zullen alle kwaadsprekende tongen in den omtrek er den mond van vol hebben.

— Dat laat mij koud! lachte zij spottend. Ik ben mijn eigen baas!... Eenskiaps blozend, zag zij hem staan, strahlend van liefdegeluk.

— Als gij wilt, Harry, dan zal gij onze verloving openlijk bekend maken; als wij dan over zes maanden in den echt treden, zal niemand iets kunnen inbrengen. In dien tusschentijd moet gij mij dikwijls bezoeken en misschien zal uw zuster, van wie gij mij gesproken hebt, er in toestemmen bij mij te komen logeeren, waarloor alle praatjes uit de wereld worden geholpen.

Hij gaf niet aanstonds antwoord, maar stak zijn hand in zijn zakken en zag uit het raam.

— Ja, ik zal het eindelijk langzamaan over zijn lippen, ik ben overtuigd dat Clara de uitnodiging gaarne zal aannemen. Zij is veel ouder dan ik en leeft op een inkomentje in St. Johns Wood. Haar hoofdbezigheid bestaat in armverpleging. Ik zal haar schrijven, Beryl, en zeggen, dat ik mijn vroeger leven betreur en met een nieuw aanvangen zal. Als zij vernemt, dat ik met een rijke erfgenaam verloofd ben, zal zij van blijdschap vreugd springen.

— Wat ons verloving betreft, die zou ik liever nog eenigen tijd geheim houden, vervolgde hij. Mijn zaken beschers zullen mij wel goedvinden en ik zou mij eerst willen bevrijden van mijn vroegere, slechte kameraden.

Beryl's gelaat drukte, bij het vernemen van zijn besluit, teleurstelling uit.

— Ik zou u wat willen vragen, liefste, merkte zij op, en ik zal mij niet gerust gevoelen vóór gij dit beantwoord hebt. Ik weet, dat gij mij met bemin met dien ilden hartstocht, dien ik voor u gevoel, ik geloof niet, dat mannen zoo kunnen beminnen, maar ik wilde zekerheid hebben, of uw hart mij toebehoort, dat gij nooit een andere vrouw meer liefgezend.

Hij sagte geloofwaardig een donkere blos over zijn kaap gaat.

— Ik heb veel van u leeren kennen, gaf hij ontwijkend ten antwoord, wien ik oppervlakkig kennis mijnheer zet. Maar hoe komt gij op die gedachte, liefste?

— Dat is geen rechtstreeksch antwoord, klonk het koel en trotsch terug.

— En als ik nu geen ander wensch te geven? vroeg hij; toorrig vlamden zijn zwarte oogen op. Ik heb u van te voren gewaarschuwd, dat gij een zeer slechte keus gedaan hebt, Beryl; ik zou de laatste zijn die zich liet dwingen. Gij kunt mij leiden, maar mij geen dwangjuk opleggen. Voor teruggerekkers is het nog niet te laat; gij kunt mij nog van mijn lot overlaten.

Met een uitroep van smart vloog zij op en drukte hem krampachtig aan haar boezem.

— Neen, neen, Harry! Gij moogt mij niet verlaten — het zou mijn dood zijn. Gij weet niet, hoe zielsliefde ik u heb, hoeveel gij voor mij zijt. Ik veralgoed u, omdat alle anderen u haten. Ik wil alles — rijkdom, naam, mijn leven zelfs voor u ten offer brengen! Maar laat niemand tusschen ons treden, niemand, niemand!!

Hij beloofde haar, geld haar de liefste maanpjes, die hij ze kenken kon, terwijl zij, in een overmaat van liefde, sidderde en weende.

— Ik zal van laag nog mijn zuster Clara per brief uitnodigen, zei hij, en voegde er als laatste hulpmiddel aan toe: Ik geloof toch, dat het misschien beter zou zijn onze verloving wel bekend te maken, of ten minste, mijn lastige vrienden er kennis van te geven. M Malowe haat ik aan uw barm vertrouwd over, lieveling.

Hij hatte eene groote overwinning bevochten maar tevreiden gevoelde hij zich niet.

— Waarschijnlijk ontkom ik nu aan een gerechtelijke vervolging, dacht hij, op weg naar huis en mijne schulden zullen betaald worden. Maar ik moet mijn redding duur betalen. Mijn hemel! welk een duivel zal Beryl kunnen zijn, als zij in woede geraakt. Als de liefde, die zij mij toedraagt, eens in haat verandert, wat dan? Half en half ben ik bang van haar. Of ik ooit zucht ontsnapte zijne borst. Of ik bemin! hebt? proefdelen uit hare liefde waren mijne redding — mijne verloving geweest. Ik de teerling is nu gesworpen en van nu af aan zal ik moeten leven of lijden. Maar ik denk dat de klokken, die den volke kond zullen doen, dat Beryl Grant en ik in het huwelijk zijn getreden, mij als doodsgelui in de ooren zullen klinken.

— En als ik nu geen ander wensch te geven? vroeg hij; toorrig vlamden zijn zwarte oogen op. Ik heb u van te voren gewaarschuwd, dat gij een zeer slechte keus gedaan hebt, Beryl; ik zou de laatste zijn die zich liet dwingen. Gij kunt mij leiden, maar mij geen dwangjuk opleggen. Voor teruggerekkers is het nog niet te laat; gij kunt mij nog van mijn lot overlaten.

Met een uitroep van smart vloog zij op en drukte hem krampachtig aan haar boezem.

— Neen, neen, Harry! Gij moogt mij niet verlaten — het zou mijn dood zijn. Gij weet niet, hoe zielsliefde ik u heb, hoeveel gij voor mij zijt. Ik veralgoed u, omdat alle anderen u haten. Ik wil alles — rijkdom, naam, mijn leven zelfs voor u ten offer brengen! Maar laat niemand tusschen ons treden, niemand, niemand!!

Hij beloofde haar, geld haar de liefste maanpjes, die hij ze kenken kon, terwijl zij, in een overmaat van liefde, sidderde en weende.

— Ik zal van laag nog mijn zuster Clara per brief uitnodigen, zei hij, en voegde er als laatste hulpmiddel aan toe: Ik geloof toch, dat het misschien beter zou zijn onze verloving wel bekend te maken, of ten minste, mijn lastige vrienden er kennis van te geven. M Malowe haat ik aan uw barm vertrouwd over, lieveling.

Hij hatte eene groote overwinning bevochten maar tevreiden gevoelde hij zich niet.

— Waarschijnlijk ontkom ik nu aan een gerechtelijke vervolging, dacht hij, op weg naar huis en mijne schulden zullen betaald worden. Maar ik moet mijn redding duur betalen. Mijn hemel! welk een duivel zal Beryl kunnen zijn, als zij in woede geraakt. Als de liefde, die zij mij toedraagt, eens in haat verandert, wat dan? Half en half ben ik bang van haar. Of ik ooit zucht ontsnapte zijne borst. Of ik bemin! hebt? proefdelen uit hare liefde waren mijne redding — mijne verloving geweest. Ik de teerling is nu gesworpen en van nu af aan zal ik moeten leven of lijden. Maar ik denk dat de klokken, die den volke kond zullen doen, dat Beryl Grant en ik in het huwelijk zijn getreden, mij als doodsgelui in de ooren zullen klinken.

IV.

Aan een der drukste avenus van New-York ligt het hotel Adelphi, dat hoofdzakelijk bestaat van Oceaanreizigers. Nieuw aangekomenen uit de Oude Wereld vinden daar een voortreffelijk verblijf, voor zij het rumoerige leven aan gene zijde van den oceaan ingaan.

Reizigers, die op het vertrek van hun vaartuig wachten, verteeren evenzeer hun vo